

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Frisprog mod H. H. Hr. Biskop Mynsters Forslag til en ny Forordnet Alterbog

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 43. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1839_640-txt-shoot-idm1718/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Sjerte! Gud! hvad nytter dog Pine, naar Man fører sig blind paa Begene og overser Livet!

Vende vi nu Diet til Formularerne ved Confirmationen, da opdage vi strax nogle Smaa-Markværdigheder, som vi vil tage med underveis, thi endt hvad vi maae dyrke ved, er det forfærdelige og forbarvelige Nag, som derved paalægges alle Sognepræster og en stor Deel af Folket.

Det første vi bemærke, er, at er end Hr. Biskop Mynsters saa stor en Hader af dobbelte Formularer, at han ikke engang vilde giøre en Undtagelse ved Børnebaaben, hvor de dog, naar han vilde foreslaae en Splinterny, var aldeles nødvendige, saa har han dog gjort en Undtagelse ved Confirmationen, hvor Formularen kan være de Christne ganske lige gyldig, naar den kun intet Uchristeligt indeholder.

Man skalde nu tænke, Hr. Biskoppen havde bragt Rationalismen dette Offer, saa den ene Formular var for os, og den Anden for dem, der ikke vil have mere end høist nødvendigt med Christus at giøre; men det er langstaa, thi begge Formularer klybte sig paa det Fæsteste til Daabs-Pagten, saa ved Confirmationen har Hr. Biskoppen aabenbar reent glemt, at der efter hans Forslag ingen Pagt skalde oprettes ved Børnebaaben, thi her serudsætter han aabenbar det Modsatte, baade ved Spørgsmaalet „Hvadfarer du dem i Daabspagt“ og ubietydelig i Bønnen, som begynder saaledes „For dit Navn,

alvidende Gud! er da nu det hellige Koste gien-taget, som har i Daaben været afslagt paa vore Begene.“ Begge Dele glæde mig naturligvis som Vidnesbyrd om, at det er ingenlunde Pagten, Hr. Biskop Mynter vil være lyst, og end den Daabs-Formular til os, som lader Pagten staae ved sit Værb, siger jeg, gid han ikke kunne den ihu evindelg mere! men naar jeg tænker paa, hvor mangfoldige baade Præster og Børn i Siels-Alder der bitterlig fatte den Tro, hvorem Pagten dreier sig, da maa jeg lægge baade Hr. Biskop Mynter og vor Faderlige Regjering det saa nær, jeg kan, at det er ligesaa forbarveligt, som usforbarligt at afstvinge dem en høitidelg Væltiendelse af den Tro, de hverken har eller vil have.

Jeg omtalte for det uaaalige Nag, det er for christelige Forældre at skulle lade deres Børn undervisse om Christendom af Præster, som beskrive og vel ei sjelden spise med deres Fædres Tro og Gudstryst; men hvem tør nægte, at det samme Nag hviler paa de vantro Forældre, som maae sende deres Børn til orthodore Præster, saa naar de se det mindre, kommer det kun af, at de sjelden tænker alvorlig paa saadanne Ting, og af, at vore orthodore Præster ligesaa sjelden har synderligt Liv. Dette gie hidige Plageri kan og bør havees ved at frigive Confirmationen, saa Enhver, som bryder sig om det, kan søge den Præst, der huer ham, men naar der nu skal paa tvinges Alle en saa chris-

